

mer som smaa. At de er det i deres egen Overbevisning, det føler jeg mig overbevist om; om de vil være det, naar det bliver en anden og mindre partisk Domstol, som kommer til at dømme, det er straks et helt andet Spørgsmaal. Her er ikke Tale om store Mænd i kropslig Henseende, endskønt jeg godt ved, at Krop skal der til, som H. C. Andersen skriver. Men naar jeg taler om store Mænd, mener jeg Mænd, der har udrettet noget af Betydning for Danmark, for det Samfund, vi lever i. I saa Henseende har jeg ikke det ringeste imod at foretage en lille Sammenligning mellem det radikale Venstres Mænd og Venstres. Ja, Turen kan ogsaa komme til det konservative Folkepartis Mænd, men, som jeg sagde før: Ære den, som æres bør!

Jeg tager Venstre først. Saa vil jeg da spørge: Hvad har det radikale Venstres Mænd udrettet i den Tid, det radikale Venstres Mænd har siddet med Regeringen siden Valget i 1913? Det kan gøres op ret hurtigt. Dersom man vil nøjes med at tage de mest bemærkelsesværdige Ting, der er blevet gennemført, saa kan det gøres ganske kort, saa behøver jeg ikke at gøre nogen lang Historie ud af det for at faa Folk til at tro, at jo længere min Tale flyder, desto mere indeholder den. Der er øjensynligt ærede Medlemmer, som tror, at saadan opfatter jeg det. Nej, det kan gøres kort og godt.

Den radikale Regering har gennemført Grundloven af 5. Juni 1915, den Grundlov, hvorved al af Hartkorn og Penge følgende privilegeret Valgret til Landstinget blev afskaffet. Den Regering, der sidder i Øjeblikket, har ført ud i Livet den Retsplejelov, vi nu har faaet. Jeg maa maaske i den Forbindelse bemærke, at vi har afskaffet de militære Krigsretter. Den radikale Regering har faaet Overdragelsen af de vestindiske Øer til Amerika i Orden, den Overdragelse, som adskillige andre Ministerier af forskellige andre Partier har forløftet sig paa og ikke været i Stand til at faa gennemført; og der forelaa endda andre Betingelser, ikke nær saa gode som dem, den nuværende Regering fik denne Sag ordnet paa. Forholdet mellem Danmark og Island er af denne Regering blevet ordnet paa en saadan Maade; at det er tilfredsstillende for begge Lande.

Her har jeg maaske Lov til at fremhæve, at netop herved er Danmark et af de Lande, der er gaaet i Spidsen med Hensyn til Anerkendelse af Nationaliteternes Ret. Vi har faaet Loven om Lens og Stamhusers Overgang til fri Ejendom gennemført. Vi har faaet de Jordlove, der hang sammen dermed, gennemført. Vi har faaet gennemført Loven om Livsfæstets Afløsning, en Lov, der er blevet arbejdet paa i forrige Tider af de Stormænd, som det gamle Venstre havde, men forgæves, uden at man kunde faa den gennemført.

Jeg siger, at det er et stort og vigtigt Reformarbejde, som denne Regering har faaet gennemført. Jeg indrømmer, at det har den ikke været i Stand til at gøre ved sine egne Kræfter alene. Jeg indrømmer, at denne Regering har i den Tid, den har siddet, ganske særlig under Krigen, haft en solid og loyal Støtte fra Socialdemokratiet, men det er den radikale Regerings Mænd, der har været de ledende i vor politiske Udvikling, og man bør erkende, at de Forhold, under hvilke dette Arbejde er gjort, har været vanskelige. Den radikale Regering har i Krigsaarene, i de Tider, der vel har været de vanskeligste, vi har haft i Danmark i mange Hundrede Aar, styret Landets Anliggender, baade de udenrigske og de indenrigske, paa en saadan Maade, at vi maa indrømme, at af de neutrale Lande er der vel intet, der er kommet saa godt igennem Tiderne som Danmark. De udenrigske Anliggender er styrede paa en saadan Maade, at alle har været paa det rene med Danmarks absolutte Villie til en ubetinget og ligelig Neutralitet, og de indenrigske Anliggender, særlig de, der er fremkaldte af Krigsforholdene, er styrede saaledes, at Danmark er kommet taalelig godt igennem Krigen og bedre end noget af de andre neutrale Lande. Det er Forholdet.

Men her vil jeg have Lov til at sige, at medens man skulde tro, at en Opposition under saadanne Forhold vilde have set det som en Opgave at støtte den Regering, der i Øjeblikket sad og havde et saadant Arbejde foran sig, saa har det ingenlunde været Tilfældet med den Opposition, der har siddet lige overfor det radikale Venstres Regering. Man taler fra Venstres Side om, at man har været en loyal Opposition. Man